Ч. 31. Субота 23 (10) лютого 1907 Рік XVII

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З краєвого Сойму. — Вісти з Угорщини. — Угодові переговори. — Вибори в Росиї.

Вчерашнє засіданє сойму відкрив Є. Е. п. Маршалок краєвий ґр. Стан. Бадені о год. 10¾ перед полуднем. Перед приступленем до дневного порядку відчитано наспівші петициї і відчитано внесені інтерпеляциї, між иншими інтерпеляцию п. Куриловича з причини переведеня виборів громадских в Мечищеві. На тім засіданю вніс відтак краєвий Виділ проєкт зміни статута краєвого і соймової ординациї виборчої, що побільшує число міских мандатів і вводить V курию загального голосованя з 10 мандатами для всїх необнятих першими чотирома куриями. — Відтак відбуло ся перше читанє внесеня п. Томашевского в справі зміни кляс в платнях народних учителів; відослано до комісиї шкільної. Дальше відбуло ся перше читанє внесеня п. Томашевского о заведенє оплат в користь краєвого фонду шкільного від маєтків, підлягаючих державній належитости еквівалентовій; відослано до комісиї податкової. — Дальше забрав голос п. др. Олесницкий, щоби підперти свій проєкт зміни краєвого статута і ординациї виборчої до сойму. Після проєкту дра Олесницкого сойм галицкий має складати ся з 160 членів, з того 12 вірилістів і 148 послів, вибраних на основі загального, рівного, безпосередного і тайного права голосованя. Внесенє то відослано до виборчої комісиї. Внесенє п. Брикчиньского в справі довозу і перевозу худоби і мяса відослано до господарскої комісиї. — Внесенє п. Шведа о увільненє від оплати стемплевої і належитостий документів правних і подань в справі найму і закупна ґрунтів і будинків на цїли шкіл народних відослано до комісиї господарскої. — Внесенє п. Сколишевского о примусовім полученю двірских обшарів з громадами передано комісиї громадскій. — З черги мотивував др. Олесницкий своє внесенє о зміну закона краєвого з р. 1867 і других доповняючих законів о язиці викладовім в галицких середних школах, а пос. Мазикевич о заснованє ґімназиї в Раві рускій. Оба внесеня відослано до комісиї шкільної. — Пос. Курилович зголосив внесеня на зміну закона о рентових посілостях в тім напрямі, щоби усунути вимогу, що катастральний дохід має виносити 50 К. — В полагодженю справозданя комісиї водної о пильнім внесеню дра Олесницкого в справі реґуляциї ріки Стрия і забезпеченя від повени, ухвалив сойм на внесенє референта комісиї водної дра Козловского, візвати правительство, аби як найскорше поробили відповідні заходи для забезпеченя громади Ґірне і міста Стрия від повени і для відбудови зірваного гостинця із Стрия до Сколього. По вичерпаню дневного порядку відчитали секретарі внесеня і інтерпеляциї, а Є. Е. п. Маршалок назначив слідуюче засіданє на суботу рано.

Угорска комісия для рахункових замкнень відбула засіданє, на котрім президент міністрів, др. Векерлє, предложив акти, доткаючі спенсіонованя бувшого президента міністрів, Феєрварія. З тих актів виходить, що Феєрварій має 54 років служби, проте належить ся єму найвисша платня, яку президент міністрів дня 1. мая 1906 велів єму виплатити. Крім платні 16.800 корон, яку Феєрварій побирає яко прибічний капітан ґвардиї, має законне право до повної міністеріяльної платнї в квоті 16.000 кор., бо теперішнє єго становище не єсть державним, але двірским урядом. Комісия приняла то до відомости.

На вчерашнім засіданю економічної комісиї угорского сойму заявив міністер торговлї Кошут, що правительство длятого рішило ся взяти під наради угорску автономічну митову справу, аби могло відтак дістати законну силу. Доси угодові переговори між обома правительствами, не видаючи ніякого висліду, незвичайно перетягали ся, а краю не можна було ли-

---

19)

Пан Лекок.

З францускoго — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

Поки що не було вже ніякої роботи; Лекок був вільний аж до приїзду судиї слідчого. Він ходив тимчасом по коритарях та всіляких комнатах, але що єму не давали спокою допитами з цікавости, то він пішов над беріг і там сів собі в брамі на той камінь, що забезпечує стіну від оббиваня колесами.

Він був певний того, що убийник затаює свій правдивий стан, з другої же сторони було зовсім ясно, що той чоловік обзнакомлений дуже добре зі всїма звичаями у вязници, та що він хитрійший, як то Лекокови здавало ся.

Молодий поліцист сидів так мимо студени каменем майже три години, коли над'їхав пан д'Ескорваль і єго протоколянт. Лекок схопив ся і побіг до него.

— Мої розсліди на місци убийника — сказав до него судия — переконали мене, що ви добре придивили ся. Чи стало ся щось нового?

— Так, пане судиє, на око ніби дрібничка, але..

— Добре, добре! — перебив єму судия — зараз розкажете мені, але поки що переслухаю ще арештованих... то лиш річ формальна на нині. Отже заждіть тут на мене.

Лекок гадав, що буде мусів ждати що найменше годину; тимчасом не минуло й двайцять мінут, як д'Ескорваль з'явив ся знову — але без свого секретаря. Ішов дуже борзо і вже здалека крикнув до молодого поліциста:

— Мушу зараз іти до дому і не можу вас вислухати. Трупи занесено до Морґи. Уважайте там, а сего вечера робіть, що будете уважати за відповідне.

— Алеж, пане судиє, я мусів би...

— Завтра, завтра! О девятій годині в моїй канцеляриї в палаті справедливости.

Лекок хотів ще щось сказати, але д'Ескорваль вихопив ся вже був на свій віз, а візник став поганяти.

— От тобі судия! — замуркотів Лекок лишившись як ступанілий; — чи він здурів, чи що?

Аж ось прийшла єму до голови підозріваюча гадка. А може він хоче мене позбути ся, бо має вже в руках спосіб, яким може вияснити цілу загадку?

Ся гадка так єго мучила, що він побіг знову до вязниці в надії, що там довідає ся щось про убийника. Ішов попри єго келю і подивив ся крізь глипку в грубих дверох. Убийник лежав на тапчані під стіною напротив дверий лицем обернений до стіни і завинений в коц з головою.

Чи він спав? Ні; бо Лекок видів, як він так якось дивно рушав ся, що не можна було собі того пояснити. Занепокоєний приложив Лекок ухо до дверий і зачув якийсь такий голос як би глухе стогнанє. Не було вже сумніву! Убийник хорчав!

— Сюди! — крикнув Лекок перепуджений. — На поміч! — Збігло ся десять дозорців.

— Що такого стало ся?!

— Той убийник там в середині! Він душить ся!

Отворили. Була вже найвисша пора.

Той нужденник видер від свого одіня кусень матерії, обвязав ним собі шию і душив ся запомочию цинової ложки, яку єму принесли разом зі стравою.

Закликали зараз вязничного лікаря; той пустив убийникови кров і сказав, що за десять мінут був би той чоловік вже не жив, бо удушенє було майже вже довершене.

Коли убийник знов прийшов до себе, почав як божевільний розглядати ся по кели, мов би здивував ся, що ще жиє. Відтак пустились єму з очий грубі сльози.

Єго почали випитувати. Не відповів анї словом.

— Коли вже мусить сам один сидіти в кели — відозвав ся лікар — і не можна єму дати товариша, то треба вложити на него примусовий кафтан.

Лекок поміг ще вложити той кафтан а відтак вийшов задуманий і дуже прикро тронутий, бо здогадував ся якоїсь страшної драми в сїй справі, котру вкривала глубока тайна.

— Але що стало ся? — говорив він сам до себе. — Чи нещасливий мовчав, чи признав ся перед судиєю до всего?... Длячогож се діло розпуки?

шити в непевности. Також конечним єсть, аби заграничні договори були вписані в угорскі закони і аби відносини краю з заграницею були управильнені. На основі умови, заключеної в послідних днях з австрийским правительством, угодові переговори розпічнуть ся на ново дня 28 лютого і будуть вести ся без перерви між обома правительствами. Ті переговори мусять бути покінчені до Великодних сьвят і або доведуть до порозуміня, або розібють ся. Також з огляду, що можуть лучити ся зміни, стоячі в звязи з митовою тарифою і угодовими цереговорами, рішенє в однім і другім напрямі мусить послідувати в найкоротшім часі. Можна би до того часу вправді митову тарифу лише в загальности полагодити, а що до подробиць, то можна би їх було обговорити і по тім реченци. По тім реченци єї подробиці будуть ухвалені в тій формі, яка буде відповідати тому, чи угода буде заключена, чи розібє ся і по тім реченци угорска автономічна тарифа митова буде принята соймом до відомости і записана яко закон. — Як доносять з Будапешту, на послідній конференциї др. Векерлього з бар. Беком постановлено згідно, що день 31 марта буде остаточним реченцем покінченя угодових переговорів. Часописи кажуть, що монарх згодить ся з поглядом угорского правительства.

Доси звістний в Росиї вислід 355 виборів послів до думи. Вибрано іменно 62 монархістів і инших з правиці, 28 умірених, 221 членів лівиці, 44 народовців. Між вибраними з правиці єсть 27 монархістів і 18 жовтняків; між членами лівиці 59 кадетів, 27 трудовиків, 36 социяльних демократів і 7 социяльних революционістів. Загальне число послів до думи виносить 524. — З Петербурга доносять, що по одержаню вістий про вислід виборів відбула ся кабінетна рада. Обговорювано на ній вислід виборів, зміст престольної бесіди та нові закони, котрі мають бути предложені думі. Доси не звістно ще, чи думу відкриє сам цар престольною бесідою, чи буде она лише відчитана. — В Петербурзі кажуть, що Столипин подав ся до димісиї, але цар візвав єго, аби витревав аж до відкритя думи.

Новинки.

Львів, дня 22-го лютого 1907

— **Іменованя.** П. Мінїстер просьвіти і віроісповіданя іменував провізоричного професора в учительскій семінариї в Чернівцях, Романа Цегельского, сталим професором в тій самій школї. — Суплєнт перемискої польскої ґімназиї, Кароль Чайківский, іменований учителем в рускій ґімназиї у Львові.

— **Краєва Рада шкільна** іменувала Йос. Беднарского, учителя 3 кл. виділ. школи в Сокали, суплєнтом в учит. семінариї в Сокали; о. Евст. Барановского гр.-кат. катехитом в 3-кл. виділ. шк. в Бучачи, Льва Гайльмана управ. 6-кл. муж. школи в Жовкві, Мальв. Ясиньску учит. 6-кл. жін. шк. в Товмачи, Волод. Гайльмана управ. 4-кл. женьскої школи ім. А. Міцкевича в Терпополи; — перенесла учителів народних шкіл: Матея Кцяка управителя шк. з Соколівки до Яблонова, Петра Кострубу з Ягольниці старої до Іваниківки, Людв. Янковского із Свистільник до Уїзду.

— **Конкурс.** З початком шкільного року 1907/8 розписує ся конкурс на стале обсадженє посади гр.-кат. катехита при ґімназиї в Кіцмани на Буковині з рускою і німецкою мовою викладовою. Поданя треба вносити до мінїстерства просьвіти і віроісповідань найдальше до 15 марта за посередництвом буков. ради шкільної. Хто хоче, щоби єму зараховано відбуті роки суплєнтури, най зазначить се на поданю.

— **Право публичности** надав п. Мінїстер просьвіти на 1906/7 рік клясам I, II, III і IV руского лицея „Руский інститут для дівчат в Перемишли“.

— **В справі переписних листків** подає ц. к. галицка Дирекция почт і телеграфів до відомости, що слїдує: Наслїдком бажаня численних інтересентів, щоби переписні листки державного накладу як також карткові листи приватного накладу з винечатаними на них почтовими значками, на котрих передовій і відворотній стороні поміщено оповіщеня, можна було продавати низше урядової цїни зглядно низше цїни винечатаного значка почтового, рішило ц. к. Мінїстерство торговлї в порозуміню з ц. к. Мінїстерством скарбу, що против такої продажи за посередством уповажнених продавців зі становища приписів почтових і доходово-скарбових не заходить жадна перешкода під услівєм, що задруковані оповіщенями предмети будуть відповідали услівям, під якими можна розсилати пересилки листової почти і що знижена цїна, по якій ті предмети мають ся продавати, не буде на них поміщена.

Під тими самими услівями вільно також продавати карткові листи державного накладу з оповіщенями, як також зладжені приватним накладом переписні листки і куверти з винечатаним на них значком почтовим.

Натомість виключеним єсть, щоби такі предмети продавали ся в урядах почтових і щоби почтовий заряд занимав ся відпродуванєм таких предметів на річ продавців почтових значків.

— **З зелїзниць.** Загальний рух заведено знову на шляху Коломия-Стефанівка і межи Білою чортківскою а Заліщиками. Так само заведено рух особовий межи Стриєм а Лавочним і межи Стрілками а Топільницею. Здержано загальний рух аж до відкликаня на лінії Загіре-Мези Ляборч.

— **Білєти на концерт** львівского „Сокола“, який відбуде ся в неділю у власній сали при ул. Рускій, можна набувати в „Сокільскім Базари“. Цїни місць: I-рядні крісла по 1 К, II-рядні по 80 с., III-рядні по 60 с. Стоячі місця по 20 с. Для членів „Сокола“ 20 с. знижки на крісла. Повну проґраму оповістить ся в суботу.

— **Нещаслива пригода при працї.** Зарібник незнаного імени, скидаючи оногди снїг з даху реальности при ул. Косцюшка ч. 3, посовгнув ся так нещасливо, що упавши з даху на землю, заломив собі чашку, зломив ліву ногу і ніс. Поготівлє товариства ратункового по заосмотреню ран, відвезло єго в безнадійнім станї до шпиталю.

— **Циган — пророком.** У Відни ходить слїдуюча, для легковірних цікава чутка: До якогось з тамошних шпиталїв зголосив ся циган і просив ся, щоби єго приняли, бо він хорий. Лікарі оглянули єго і сказали, що він зовсім здоров і нема причини приймати єго до шпиталю. Тоді циган забавив ся в пророка і сказав, що на другий день о 9 ій годині рано умре, отже нехай єго приймуть аж до того часу, а він заплатить з гори за цїлий тиждень. (Який богач! Хиба де вкрав гроші). Але не досить того. Циган почувши в собі пророчу силу, випророкував ще, що 26 лютого буде такий мороз, що не можна буде дихати, а в цьвітни настануть важкі хвилї для австрийскої держави. Перше пророцтво сповнило ся дійстно, бо циган на другий день дійстно помер. (Яка шкода такого пророка! Але тота чутка не згадує, чи він заплатив за цілий тиждень). Секция не виказала ніякого отроєня анї иншого рода самоубійства і так став циган — пророком, лиш треба додати, що не у Відни а таки в нашім Львові, де якісь, також мабуть „цигани“, такими дурницями завертають голови темним людем. В нашім містї вже від кількох днів оповідають собі люди тоту небилицю.

— **Страшна катастрофа на мори.** Підчас послїдної бурі, яка лютила майже в цілій західній Европі а особливо на мори, розбив ся коло Гук ван Голланд, на голяндскім побережу голяндский пароход „Берлин“, на котрім їхало 120 подорожних і 60 людий залоги. Розбурхані филї вдарили кораблем, котрий плив до Льондону, в підводну скалу і розбили єго так, що він розлетів ся на дві половини. В першій хвили донесено, що згинуло 141 людий, між ними 91 з подорожних; здає ся однак, що згинуло більше, бо ратунок був дуже утруднений. З Роттердаму доносять про катастрофу що слїдує:

Глава тринайцята.

Лєкок не спав сеї ночи, хоч більше як сорок годин був заєдно на ногах і так сказати би анї не їв анї не пив.

Хто був той убийник? — Ся гадка не давала єму спокою. Чия правда: чи Жевроля, чи Лєкока? Жевроль опирав ся на тім, що видів, а молодий поліцист на спостереженях і здогадах, котрих вихідною точкою одно однісеньке реченє, яке вимовив убийник.

Мимо того Лєкок по короткій розмові з секретарем судиї слїдчого не мав ні найменшого сумнїву. Він стрітив єго у вході слїдчої вязниці, випитав єго зручно а той добрий чоловічиско розповів єму все, що стало ся в кели межи арештованим а судиєю.

По правдї сказавши, не стало ся нїчого. Убийник не лиш до нїчого не признав ся, але ще й давав виминаючі відповіди на питаня а на деякі таки нїчого не відповів. Судия й не наставав на то, бо то було лиш перше переслуханє, річ формальна.

Щож отже думати о тім ділї розпуки?

Із вязничної статистики виходить ясно, що злочинцї з навички не допускають ся самоубийства. Они дрожать о свою шкіру, бувають трусливі. Той же нещасливий, що в хвилевім збожеволіню допустить ся якогось злочину, старає ся майже завсїгди добровільною смертию уйти наслїдків свого вчинку. Неудатна проба самоубийства промавляє отже дуже в користь здогаду Лєкока.

Тайна нещасливого мусить бути страшна — думав він собі — коли она для него більше варта як житє і коли він хотів задушити себе, щоби ту тайну забрати з собою до гробу.

Була четверта година. Лєкок схопив ся з постелї, на котру положив ся був таки зовсїм нерозібраний і в пять минут опісля пішов на улицю Монмартр, де мешкав.

На дворі було все ще дуже погано: студінь і густа мрака. Але що то вадило Лєкокови. Він ішов жваво, коли на розї ул. Сьв. Ґустава відозвав ся хтось глумливо до него:

— Гей, панич хорошенький!

Він оглянув ся і побачив Жевроля, котрий з трома чи чотирома із своїх людий робив облаву на злодіїв.

— Алеж ти раненько встав, папе Лєкоку! — говорив інспектор поліциї. — Певно бігаєш длятого, що хотів бись довідати ся, хто той убийник.

— Таж бігаю.

— Чи він перебраний князь чи маркіз?

— То певно, що котрийсь з них.

— Добре. В такім случаю зафундуй нам на конто твої будучої нагороди.

Лєкок пристав на то і мале товариство зайшло до винного шинку. Коли на столї станули вже повні склянки, відозвав ся молодий поліцаст:

— От прийшло менї на гадку, ґенерале, що наша стріча заощадить менї ходу. Я хотів зайти на префектуру і просити вас з припорученя судиї слїдчого, щоби ви ще нинї рано вислали одного з товаришів до Морґи. Подія в „Перчанцї“ наробила великої сензациї і буде сходити ся богато людий дивити ся на трупи; треба отже, щоби там хтось був, що мав би на все око і ухо.

— Добре. Батько Абсент буде там від тої пори, скоро лиш отворять.

Посилати батька Абсента там, де потреба було зручного поліциста, то було чисто на глум. Але Лєкок не противив ся. Він знав, що старий хоч би єму й не конче добре послужив, то все-таки не зробить ніякої дурниці.

— Впрочім — говорив Жевроль дальше — було то менї вчера сказати. Але коли я прийшов, то тебе знов не було.

— Я мав щось зробити.

— Де?

— Коло італїяньскої рогачки. Я хотів розвідати ся, чи там на поліцийній станици арештантска келя вимощена плитами чи дошками.

По сїй відповіди заплатив, попращав ся і вийшов.

(Дальше буде).

Вчера до полудня видобуто 25 трупів з парохода „Берлин“. Як доносить „Handelsblad“, лодки ратункові старали ся всіма силами подати поміч потапаючим, але надармо, бо внаслідок страшенної бурі не могли підплисти до розбитого корабля. Імена осіб, котрі згинули, незвістні а згаданих повисше 25 трупів викинула вода сама на беріг. Дві особи удало ся виратувати, а то якогось Анґлійця і одну особу із служби корабельної. О 11 год. рано видко було на покладі корабля кілька осіб. О 1 год. по полудни доносять з Гук (Hock): Задна часть корабля осіла на підводній лаві. На покладі знаходить ся ще кілька осіб, котрі може удасть ся виратувати, скоро настане відплив. Капітана Паркезона удало ся виратувати.

О розмірах катастрофи і о сценах підчас неї не знає ся ще доси нічого докладно. Згаданий капітан Паркезон не був капітаном розбитого корабля, лиш знаходив ся на нім яко подорожний. В хвили катастрофи стояв він разом з капітаном корабля на помості а відтак видів, як филї вхопили команданта корабля. Тоді то стояв Паркезон зі 100 иншими подорожними на передній части корабля. О пів до 9 го . рано розірвало корабель на половину і задна часть разом з людьми, що там були, пішла під воду. Підчас того впав і Паркезон у воду, але вхопив ся якогось бальки і так удержав ся верх води, а на єго крик виратувала єго якась лодка ратункова.

На затонувшім корабли знаходили ся між иншими королівский курер Артур Герберт і члени оперового товариства, котре давало представленя в Льондонї. Товариство то складало ся з 35 осіб і плило до Дортмунда. Всї члени товариства згинули крім одного, якогось Демінґера, котрий спізнив ся і не поїхав.

З Гук ван Голлянд доносять нині: З осіб, які згинули на пароході „Берлин“, видобуто до вчера 6 год. вечером 33 трупів, між тими 6 женщин і одну дитину. Після послідних вістий на останках парохода знаходять ся ще 4 особи, але лодки ратункові не можуть до них підплисти. Часть почти віднайшля рибаки. В хвили, коли настала ніч, було майже певно, що на останках розбитого корабля, котрі ще не зовсїм затонули, знаходить ся кількох людий. Ратункова лодка парова старала ся через цїлий день підплисти до розбитків, але всї єї змаганя були надаремні. О півночи мала лодка ще раз підплисти, бо море вже трохи було успокоїло ся. Капітан мав надію, що єму удасть ся підплисти під розбитий корабель. Доси видобуто 35 трупів.

— **Зловленє злочинців.** Два ґільтаї в Стрию, К. Ганас і Іван Бонецкий запросили одного з тамошних горожан до реставрациї і напивали ся з ним, а коли він упив ся, забрали єму 500 К та виїхали через Самбір до Львова. Пошкодований взявши собі до помочи поліцияна зі Стрия пустив ся за ними в погоню а при помочи львівского аґента вислідив їх вчерашної ночи в готели „Під Золотим Медведем“ при ул. Фірманьскій. При однім з них найдено ще 200 К і золотий ланцушок, а при другім флляшку дорогої перфуми. — Минувшої пятницї арештував управитель комісарияту пограничної поліциї в Іцканах п. Ботушаньский Евгенія Малиновича, котрий служив у румуньского президента мінїстрів кн. Кантакузена в Букарештї за льокая і вкрав єму 8000 франків та втік за границю. При арештованім знайдено ще 5400 фр. Малинович випирає ся крадежі і каже, що знайдені у него гроші дістав від якоїсь високо поставленої дами, котрої імени не хоче сказати.

Телеґрами.

Будапешт 22 лютого. Мінїстер просьвіти ґр. Апоний предложив палаті послів закон о управильненю платнї учителів шкіл народних. Проект установляє мінімум платні від 1000 до 1200 корон а платня тота буде збільшати ся додатками через 30 лїт від 2400 до 2600 кор. Крім того одержать учителї відповідне помешканє а на селї ще й город. В Будапештї і охрестности, в Колошварі і Реці одержать женаті учителї і замужні учительки відповідний додаток.

Прага 22 лютого. З Гневіна доносять, що в закопі „Ян“ обірвали ся величезні маси вугля і убили 4 робітників.

Ґенуа 22 лютого. Страшенна буря наробила тут великої шкоди. 1 корабель потонув.

Каменець подільский 22 лютого. Вибори тревають вже третий день а ще не скінчені. Доси вибрано 7 послів. Селяньскі голоси розбили ся. Межи вибраними знаходить ся один Поляк др. Вінкентий Лїсовский; один з вибраних селян, Соловій, єсть католиком. Крім того вибрані: православний сьвященик Гриневич і селяни Рогоза, Мороз, Катериньский і Дубонос.

Петербург 22 лютого. (П. А.) Обчисленє карток виборчих укінчено пізно в ночи. У всїх округах міста Петербурга побідили при прaвиборах кадети. Із 160 вибраних виборців єсть 150 кадетів, 9 членів лївиці, 1 жовтняк.

Петербург 22 лютого. Рада мінїстрів дня 19 с. м. затвердила внесенє мінїстра справ внутрішних о зміні веденя справ о відшкодованю за шкоди спричинені розпорядженями урядників. Дальше обговорено проєкт мінїстра справ внутрішних в справі закона о виїмковім станї. Наконець обговорено внесенє мінїстра справ внутрішних о особистій ненарушимости.

Петербург 22 лютого. (П. А.) Остаточний вислїд виборів до Думи державної ще не звістний, але вже тепер уважають за річ певну, що кадети будуть розпоряджати значною більшостию.

Петербург 22 лютого. (П. А.) Академія наук і університет вибрали на членів Ради державної: проф. Евгенія Трубецкого (партия мирного відродженя), Василєва (кадета), члена першої Думи Максима Ковалевского, ректора університету в Москві, Мануілова (кадета), Ґрімма (кадета), Вернацкого (кадета), члена Академії.

Петербург 22 лютого. Петербуґска Аґенция уповажнена оголосити, що абсолютно фальшивою єсть вість, розширена за границею, мов би в Царскім Селї відбула ся конференция, на котрій постановлено сейчас, скоро лиш Дума збере ся, предложити їй проґраму правительства і розвязати єї, коли би тої проґрами не приняла а над цїлою Росиєю завести диктатуру з Вел. кн. Николаєм Николаєвичем на чолї.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова. Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалы
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї. Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·5.	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Мела
	9·30	„ Кракова. Відня, Сянока, Хирова
	10·15	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Мела, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в міcтовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).